

[Helge Larsen.]

fordyre produktionen og svække erhvervslivets konkurrenceevne gennem stigende renteniveau.

Endelig spiller det en væsentlig rolle for den fremtidige udvikling og velstand, hvordan forholdet mellem forbrug og investering er. Jo mere der forbruges, des mindre bliver der tilovers til anbringelse i nye virksomheder eller i de varige samfundsgoder, altså mindre til investering. Der er et meget stort behov for sådanne investeringer på lang sigt. Vi mangler i uhyggelig grad plejehjem for ældre. Vi skal forbedre undervisning og forskning for meget store beløb, og det skulle gerne ske ret hurtigt. Vi skal have bygget broer og andre uundværlige trafik anlæg, og endelig skal hele erhvervslivet yderligere udbygges. Jeg tror, at folketinget kunne gøre en god gerning ikke bare ved at udmale disse store fremtidssyner — og det gør vi jo ofte — men ved samtidig at fortælle, at det alt sammen koster penge, og at pengene kun kan komme ét sted fra, nemlig fra befolkningen, som skal have gavn af goderne, at man ikke både kan forbruge stort og investere stort, og endelig at det vil bringe os nærmere virkeligheden af de store fremtidsmål, om vi er rede til at holde måde med forbruget. Også set i dette større perspektiv er de foreslåede afgiftsforhøjelser rigtige, og jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale dem.

Så ønsker jeg blot at gøre en enkelt bemærkning til i anledning af det, der er blevet sagt af de ærede medlemmer hr. Alfred Bøgh og hr. Poul Møller. Det er for det radikale venstre klart, og jeg tror, det fremgår af det, jeg bemærkede om afgiftsforhøjelserne, at vi må anse fastholdelsen af den stramme finanspolitik som noget aldeles nødvendigt, og at vi derfor også må anse det for nødvendigt at opretholde den skatteudskrivning, som er foreslået. Vi finder ikke, der er anledning til eller mulighed for at foretage nogen lettelse af den direkte beskatning for indeværende år.

Aksel Larsen: Jeg vil tillade mig først at komme med en både formel og reel indsigelse mod de lovforslag, regeringen her har fremsat. Ved den såkaldte helhedsløsning fastlagde man arbejdernes og tjene-

stemændenes ret til at få lønregulering, hvis priserne steg, sådan som det markeres af pristallet. Under disse omstændigheder forekommer det mig, at det strider direkte mod helhedsløsningens love, at man nu ved andre love — undskyld jeg siger det rent ud — direkte vil stjæle en væsentlig del af den lønforhøjelse, som man ved helhedsløsningen sagde at arbejderne og tjenestemændene havde ret til at få. Man har allerede taget en væsentlig del af den gennem tvangssparing, og nu vil man gå videre.

Dernæst vil jeg erindre om, at i 1962 reddede man, så vidt jeg forstod dengang, for evige tider Danmarks økonomi, valuta og den fulde beskæftigelse. Det gjorde man ved det såkaldte omsforlig, og da det viste sig, at det var så som så med redningen, gentog man kunststykket i foråret 1963, hvor man ved den såkaldte helhedsløsning — jævnfør det ærede medlem hr. K. B. Andersen — gjorde gode tider bedre ved på ny at redde Danmarks valuta og økonomi, sikre den fulde beskæftigelse og en rentenedsættelse, og jeg ved ikke hvad. Og nu kommer man her og påstår, at hvis vi ikke får nogle nye direkte skatter, der vil forhøje priserne på de varer, folk skal købe, så går landet fallit. Ja, det forekommer mig, at dette fra regeringens side må være en temmelig åben erkendelse af, at dens hidtidige økonomiske politik har været fejlagtig, og at helhedsløsningen har spillet fallit.

Man giver to begrundelser for de lovforslag om afgiftsforhøjelser, der er fremsat. Man siger for det første, at statskassen fattes penge; de lønforhøjelser, der nu bliver nødvendige til tjenestemændene, er af en sådan art, at statskassen ikke kan klare det; den må have nogle flere indtægter. Det forekommer mig, at dette er et tegn på en yderst dårlig planlægning fra regeringens side. Regeringen måtte vel vide, hvad følgerne blev af dens økonomiske politik; den måtte vel have haft fingeren så meget på pulsen, at den vidste, at priserne ville stige, sådan at der var chance for, at dette ville give sig udslag i pristallet. Så skal den ikke komme bagefter og være overrasket, og den skal være det så meget mindre, som en af regeringspartiernes ordførere, det ærede medlem hr. Helge Larsen,